BESCHIKKING VAN DE RAAD

van 15 juni 1988

betreffende de niveaus van de overeenkomstig Richtlijn 85/73/EEG te heffen retributies voor de keuringen en sanitaire controles van vers vlees

(88/408/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 85/73/EEG van de Raad van 29 januari 1985 inzake de financiering van de keuringen en sanitaire controles van vers vlees en van vlees van pluimvee [1], inzonderheid op artikel 2, lid 1,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Overwegende dat bij Richtlijn 85/73/EEG is voorzien in geharmoniseerde voorschriften inzake de financiering van de keuringen en sanitaire controles die door het Gemeenschapsrecht zijn ingesteld; dat deze richtlijn meer bepaald voorschrijft dat retributies moeten worden geheven in verband met deze keuringen en controles; dat de forfaitaire niveaus van de retributies op communautair niveau moeten worden vastgesteld;

Overwegende evenwel dat onverminderd artikel 1, lid 1, tweede streepje, en artikel 2, lid 1, tweede alinea, van Richtlijn 85/73/EEG in een eerste fase alleen de retributies moeten worden vastgesteld voor vlees van de in artikel 1, lid 2, van voornoemde richtlijn bedoelde dieren die op het grondgebied van de Gemeenschap zijn geslacht, met dien verstande dat de artikelen 23 en 26 van Richtlijn 72/462/EEG van de Raad van 12 december 1972 inzake gezondheidsvraagstukken en veterinairrechtelijke vraagstukken bij de invoer van runderen en varkens en van vers vlees uit derde landen [2], laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 87/64/EEG [3], waarin is voorgeschreven dat de kosten voor rekening van de belanghebbenden komen, van toepassing blijven voor de invoer uit derde landen;

Overwegende dat volgens artikel 12 van Richtlijn 85/358/EEG van de Raad van 16 juli 1985 tot aanvulling van Richtlijn 81/602/EEG betreffende het verbod van bepaalde stoffen met hormonale werking en van stoffen met thyreostatische werking [4] bij de vaststelling van de retributies eveneens rekening moet worden gehouden met de kosten van de in die bepaling bedoelde controles;

Overwegende dat in Richtlijn 86/469/EEG van de Raad van 16 september 1986 inzake het onderzoek van dieren en vers vlees op de aanwezigheid van residuen [5] is bepaald dat daartoe controles moeten worden uitgevoerd; dat bij het vast te stellen niveau van de retributies tevens rekening moet worden gehouden met de kosten van deze controles;

Overwegende dat het niet uitgesloten is dat het slachten, het uitsnijden en de opslag plaatsvinden in afzonderlijke inrichtingen; dat bijgevolg in deze omstandigheden niet alle door de retributies te dekken keuringen en sanitaire controles uit hoofde van de Richtlijnen 64/433/EEG [6], 71/118/EEG [7], 85/358/EEG en 86/469/EEG in het slachthuis worden verricht; dat voor deze uitzonderingsgevallen overeenkomstig artikel 2, lid 1, eerste alinea, van Richtlijn 85/73/EEG een regeling moet worden getroffen door te voorzien in een pro rata verdeling van de niveaus van de retributies al naar gelang van de verschillende te verrichten keuringen en sanitaire controles;

Overwegende dat moet worden vastgehouden aan het principe dat de retributie ten laste dient te komen van de persoon voor wie wordt geslacht, uitgesneden of opgeslagen; dat derhalve in de regel het totale bedrag van de retributie in het slachthuis wordt geheven; dat evenwel een regeling dient te worden getroffen voor uitzonderingsgevallen in het licht van het hierboven vermelde principe;

Overwegende dat de koers moet worden vastgesteld voor de omrekening in nationale valuta van het in Ecu uitgedrukte bedrag van de retributie en dat moet worden voorzien in de eventuele aanpassing van dit bedrag,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

In deze beschikking worden de bedragen van de door de Lid-Staten te heffen retributie uit hoofde van de keuringen en sanitaire controles van vers vlees, bedoeld in de Richtlijnen 64/433/EEG, 71/118/EEG, 85/358/EEG en in de artikelen 3 en 7 van Richtlijn 86/469/EEG, alsmede de voorschriften en beginselen voor de toepassing van Richtlijn 85/73/EEG vastgesteld.

Artikel 2

1. Voor de in artikel 1 bedoelde retributie worden de volgende forfaitaire gemiddelden vastgesteld:

a) *rundvlees*
   — volwassen runderen: 4,5 Ecu/dier,
   — jonge runderen: 2,5 Ecu/dier;

(1) PB nr. L 32 van 5. 2. 1985, blz. 14.
(2) PB nr. L 302 van 31. 12. 1972, blz. 28.
(3) PB nr. L 34 van 5. 2. 1987, blz. 52.
(4) PB nr. L 191 van 23. 7. 1985, blz. 46.
(5) PB nr. L 275 van 26. 9. 1986, blz. 36.
(6) PB nr. 121 van 29. 7. 1964, blz. 2012/64.
(7) PB nr. L 55 van 8. 3. 1971, blz. 23.

b) *eenhoevigen/paardachtigen*
4,4 Ecu/dier;

c) *varkens*
1,30 Ecu/dier;

d) *schape- en geitevlees:* dieren met een geslacht gewicht van
i) minder dan 12 kg: 0,175 Ecu/dier,
ii) 12 tot 15 kg: 0,35 Ecu/dier,
iii) meer dan 18 kg: 0,5 Ecu/dier.

2. Tot de in artikel 10 bedoelde herziening mogen de Lid-Staten waar de loonkosten, de structuur van de inrichtingen en de verhouding tussen dierenartsen en vleeskeurders afwijken van het communautaire gemiddelde waarvan gebruik is gemaakt voor de berekening van de in lid 1 vastgestelde forfaitaire bedragen, naar boven of naar beneden van deze bedragen afwijken tot op het niveau van de reële keuringskosten.

Om de in de eerste alinea bedoelde afwijkingen toe te passen baseren de Lid-Staten zich op de beginselen vermeld in de bijlage.

In geen geval mag de toepassing van de in de eerste alinea bedoelde afwijkingen resulteren in verlagingen die tot en met 31 december 1992 meer dan 55 % en met ingang van 1 januari 1993 meer dan 50 % bedragen van de in lid 1 genoemde gemiddelden.

3. In afwachting van de herziening van de in Richtlijn 71/118/EEG bedoelde keuringsvoorschriften en uiterlijk tot en met 31 december 1992, wordt het minimumbedrag voor de keuring van vers vlees van pluimvee forfaitair vastgesteld op onderstaande niveaus:

— voor jonge kippen, jonge vleeskippen en ander jong slachtpluimvee met een gewicht van minder dan 2 kilo, alsmede voor afgekeurde kippen: 0,01 Ecu/dier,

— voor ander jong slachtpluimvee met een geslacht gewicht van meer dan 2 kg: 0,02 Ecu/dier,

— voor ander zwaar volwassen pluimvee van meer dan 5 kg: 0,04 Ecu/dier.

Lid 2 is van overeenkomstige toepassing.

4. Tot en met 31 december 1992 wordt het gedeelte van het retributiebedrag dat betrekking heeft

i) op de administratiekosten, forfaitair vastgesteld op 0,725 Ecu per ton. Dit bedrag kan in mindering worden gebracht, indien de exploitant van de inrichting de in artikel 6, lid 1, bedoelde natuurlijke of rechtspersoon is en hij de administratiekosten voor zijn rekening neemt;

ii) op het opsporen van residuen, vastgesteld op een bedrag dat niet lager mag zijn dan 1,35 Ecu/ton.

5. Tot en met 31 december 1992 mogen de Lid-Staten, uitgaande van de in artikel 2 vastgestelde cijfers, bedragen innen die worden uitgedrukt in Ecu/ton, waarbij zij als omrekeningsgrondslag het gemiddelde nationale geslachte gewicht op jaarbasis moeten hanteren.

Artikel 3

1. Het gedeelte van de retributie dat dient ter dekking van de controles en keuringen in verband met het uitsnijden als bedoeld in artikel 3, lid 1, punt B, van Richtlijn 64/433/EEG en in artikel 3, lid 1, punt B, onder b), van Richtlijn 71/118/EEG, wordt forfaitair vastgesteld op 3 Ecu/ton nog uit te benen vlees met been dat bestemd is voor de uitsnijderij.

2. Het in lid 1 vermelde bedrag wordt opgeteld bij de in artikel 2, lid 1, bedoelde bedragen.

3. De leden 2 en 5 van artikel 2 zijn van overeenkomstige toepassing.

4. Wanneer het uitsnijden wordt verricht in de inrichting waar het vlees verkregen is, wordt op de in lid 1 bedoelde bedragen een korting toegepast die tot 50 % kan gaan.

Artikel 4

De Lid-Staten heffen een bedrag dat overeenstemt met de reële kosten die worden gemaakt voor de controle of keuring bij de in- en uitslag van vlees dat overeenkomstig artikel 3, lid 1, punt D, van Richtlijn 64/433/EEG en artikel 3, lid 1, punt B, onder c), van Richtlijn 71/118/EEG is opgeslagen.

Artikel 5

1. Het in artikel 2 bedoelde bedrag komt in de plaats van alle andere sanitaire heffingen of bijdragen die de nationale, regionale of plaatselijke overheden van de Lid-Staten innen voor de keuringen en controles van het in artikel 1 bedoelde verse vlees alsmede voor de certificering ervan. Tot en met 31 december 1992 mogen de Lid-Staten evenwel een bedrag innen dat overeenstemt met de kosten voor registratie van de overeenkomstig artikel 8 van Richtlijn 64/433/EEG erkende slachthuizen.

2. Op verzoek van de Commissie en in het in artikel 2, lid 2, bedoelde geval moeten de Lid-Staten de wijze van berekening, met name de loonkosten, kunnen rechtvaardigen.

De Commissie kan, in het kader van de controles krachtens artikel 9 van Richtlijn 64/433/EEG, inzonderheid door controles op de naleving van de hoofdstukken V, VI en VII, steekproefsgewijs en zonder voorafgaande kennisgeving, nagaan of de toekenning van de afwijkingen bedoeld in artikel 2, lid 2, geen afbreuk doet aan de daadwerkelijke toepassing van de keuringsvoorschriften van die richtlijn.

Artikel 6

1. De retributie komt ten laste van de natuurlijke of rechtspersoon voor wie wordt geslacht, uitgesneden of opgeslagen.

2. Het totaalbedrag van de retributie, inclusief de in de artikelen 2 en 3 bedoelde bedragen, wordt in principe in het slachthuis geheven. Voor het geval evenwel dat niet wordt voldaan aan de voorwaarden van artikel 3, lid 4, en van artikel 4, worden de in de artikelen 2 en 3 bedoelde bedragen, al naar gelang van het geval, geheven in het slachthuis, de uitsnijderij of het koelhuis.

Artikel 7

De toepassing door de Lid-Staten of de inrichtingen, inzonderheid wanneer een beroep wordt gedaan op de in artikel 2, lid 2, bedoelde afwijking, van de bij de onderhavige beschikking vastgestelde berekeningsregels wordt geverifieerd bij de controles bedoeld in artikel 9 van Richtlijn 64/433/EEG.

Artikel 8

Het te innen minimumbedrag per ton voor uit derde landen ingevoerd vlees zal, op voorstel van de Commissie, met gekwalificeerde meerderheid van stemmen door de Raad worden vastgesteld, na de invoering van de communautaire keuring aan de grensposten als bedoeld in artikel 27 van Richtlijn 72/462/EEG.

De in de eerste alinea bedoelde besluiten moeten vóór 1 oktober 1989 worden genomen.

Artikel 9

De koers die moet worden toegepast voor de omrekening van de in deze beschikking in Ecu uitgedrukte bedragen in nationale valuta is die welke elk jaar in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen,* reeks C, wordt bekendgemaakt op de eerste werkdag van september.

Artikel 10

1. Op voorstel van de Commissie, kan de Raad met gekwalificeerde meerderheid van stemmen jaarlijks besluiten tot herziening van het gedeelte van de retributie dat betrekking heeft op de opsporing van residuen, ten einde rekening te houden met de ervaring die is opgedaan bij de toepassing van de in artikel 4 van Richtlijn 86/469/EEG bedoelde plannen.

2. Vóór 1 april 1989 dient de Commissie bij de Raad een verslag in over de mogelijke overdracht van bepaalde keuringstaken aan assistent-vleeskeurders die geen dierenarts zijn, over de aan deze assistent-vleeskeurders toe te vertrouwen taken, hun kwalificatie, alsmede over de gemiddelde getalsverhouding tussen dierenartsen en niet-dierenartsen die voor een behoorlijke vleeskeuring vereist is.

De Raad spreekt zich vóór 1 oktober 1989 met gekwalificeerde meerderheid van stemmen uit over de op dit verslag gebaseerde Commissievoorstellen.

Voor die datum stelt de Raad voor vers vlees van pluimvee volgens dezelfde procedure nieuwe voorschriften vast voor de keuring vóór en na het slachten.

3. Om rekening te houden met de opgedane ervaring dient de Commissie vóór 1 januari 1992 een verslag in bij de Raad, eventueel met de nodige voorstellen, inzake de ontwikkeling van de kosten voor keuring en sanitaire controle in de Gemeenschap.

De Raad spreekt zich met gekwalificeerde meerderheid van stemmen over deze voorstellen uit en stelt vóór 1 april 1992 volgens dezelfde procedure de niveaus vast van de met ingang van 1 januari 1993 te heffen retributies.

Artikel 11

De Lid-Staten passen de bepalingen van deze beschikking uiterlijk per 31 december 1990 toe. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Artikel 12

Deze beschikking is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Luxemburg, 15 juni 1988.

Voor de Raad
De Voorzitter
I. KIECHLE

BIJLAGE

AFWIJKINGEN VAN HET COMMUNAUTAIRE GEMIDDELDE

1. **Verminderingen**

De Lid-Staten kunnen de forfaitaire referentiebedragen van de retributie overeenkomstig artikel 2, lid 2, verminderen:

a) in het algemeen, bij sterk uiteenlopende kosten van levensonderhoud en loonkosten;

b) voor een bepaalde inrichting, voor zover aan de volgende voorwaarden is voldaan:

— vaststelling per dag van een minimumaantal te slachten dieren, zodat van tevoren kan worden gepland hoeveel keuringspersoneel moet worden ingezet;

— het aantal geslachte dieren moet constant zijn, zodat het keuringspersoneel door een adequate, voorafgaande planning van de aanvoer van dieren op rationele wijze kan worden ingezet;

— strakke bedrijfsorganisatie en planning alsmede vlot verloop van het slachtproces met optimale benutting van het keuringspersoneel;

— geen wachttijden en ander tijdverlies voor het keuringspersoneel;

— maximale uniformiteit van de te slachten dieren qua leeftijd, omvang, gewicht en gezondheidstoestand.

2. **Verhogingen**

De Lid-Staten kunnen ter dekking van hogere kosten, krachtens artikel 2, lid 2, het forfaitaire referentiebedrag van de retributie verhogen.

Als voorwaarden hiervoor kunnen bij voorbeeld gelden:

— hogere keuringskosten ingevolge de bijzonder grote heterogeniteit van de te slachten dieren qua leeftijd, omvang, gewicht en gezondheidstoestand;

— langere wachttijden en ander tijdverlies voor het keuringspersoneel ingevolge ontoereikende voorafgaande planning binnen de inrichting van de aanvoer van dieren of wegens technische problemen, b.v. in oude inrichtingen;

— frequente vertragingen in de slachtprocedure, bij voorbeeld omdat er te weinig personeel voor is met als gevolg een verminderde benutting van het keuringspersoneel;

— meerkosten ingevolge bijzondere transporttijden;

— tijdverlies ingevolge frequent wisselende, door het keuringspersoneel niet beïnvloedbare slachttijden;

— frequente onderbrekingen van het slachtproces ingevolge maatregelen die vereist zijn voor schoonmaken en desinfecteren;

— uitvoering van keuringen van de slachtdieren en het vlees op verzoek van de retributieplichtige buiten de vaste keuringstijden.

De hoogte van de toeslagen bij het forfaitaire referentiebedrag van de retributie hangt af van de omvang van de te dekken kosten.